

Р Е Ш Е Н И Е № 167**гр. Перник, 08 октомври 2008 год.****В ИМЕТО НА НАРОДА**

Административен съд - Перник, в публично заседание на единадесети септември две хиляди и осма година в състав:

СЪДИЯ: Весела Гроздинска

изслуша докладваното

при секретар

И.И.

от съдията

Весела Гроздинска

адм. дело №201/2008 г.

Производството е по реда на чл. 215, ал. 1 от Закона за устройство на територията (ЗУТ), във връзка с § 16, ал. 1 от ПР на ЗУТ и чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на И.Б.М. *** против отказ за издаване на удостоверение за търпимост на главния архитект на община Перник, изх. № 08/ТР-3829/1/28.05.2008г. С жалбата се иска съдът да отмени отказа като незаконосъобразен и да задължи административния орган да издаде удостоверение за търпимост на основание §16, ал. 1 от ПР на ЗУТ. Основният довод е, че се касае за съществуваща сграда, построена в периода 1950г.-1955г., на която жалбоподателят е направил ремонт. Ремонтът е без разрушаване на сградата, засягане на конструкцията ѝ или промяна на предназначението на помещенията в нея. За доказване на тези обстоятелства пред административния орган са представени нотариално заверени декларации на двама от съседите на жалбоподателя, а в хода на съдебното производство са събрани гласни доказателства.

Правят се възражения, че отказът не съдържа мотиви защо строежът е недопустим по смисъла на чл. 760, ал. 1 и ал. 2 и чл. 761, ал. 1 от Наредба № 9 от 09.06.2004г. за техническата експлоатация на електрически централи и мрежи, също така не е посочен конкретен текст от цитираните правни норми.

Ответникът по жалбата - община Перник, чрез упълномощения си процесуален представител поддържа становище за недопустимост на производство, алтернативно излага доводи за неоснователност на жалбата.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, становищата на страните и проверка на оспорвания административен акт по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, намира за установено следното:

Жалбата е допустима, подадена в срок и от надлежна страна. Обжалва се изричен отказ на главния архитект на община Перник да издаде удостоверение за търпимост по реда на § 16, ал. 1 от ПР на ЗУТ за строеж "жилищна сграда", находящ се в поземлен имот № 12837 по плана на гр. Перник, кв. "Калкас", местност "Шевърляк", собственост на жалбоподателя. Оспореният акт е индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 3, предложение последно от АПК и тъй като удостоверението за търпимост е документ от значение за упражняване на права, отказът за издаването му засяга права и законни интереси на жалбоподателя. Същият препятства възможността собственикът на сградата да се снабди с документ, удостоверяващ търпимостта на строежа, поради което жалбоподателят има правен интерес от оспорването му. Неоснователни са възраженията на ответника по жалбата за недопустимост на производството поради наличие на предходни влезли в сила откази за издаване на удостоверение за търпимост. Посочените в писмо изх. № 07 / ТР 5818 - 1/03.08.2008г. на община Перник и писмо изх. № 07/ТР 7127-1/03.09.2007г. на община Перник основания са различни от основанията за отказ в оспореното писмо, предмет на настоящето съдебно производство. Няма идентичност на правоотношенията.

Същото се отнася и за адм. дело № 146/2007г. по описа на Административен съд Перник. След служебна проверка, съдът установи, че предмет на съдебното производство е заповед на кмета на община Перник за спиране изпълнението на незаконно строителство по чл. 224, ал. 1 от ЗУТ.

Разгледана по същество, жалбата е основателна, по следните съображения:

С молба вх. № 08/ТР-3828/18.04.2008 г. жалбоподателят е поискал издаване на удостоверение за търпимост по реда на § 16, ал. 1 от ПР на ЗУТ за строеж "жилищна сграда", находящ се в поземлен имот № 12837 по плана на гр.Перник, кв. "Калкас", местност "Шевърляк". Между страните не се спори, че жалбоподателят е собственик на сградата и съгласно приложен нотариален акт № 167, том I, дело 280 от 1996г. на Ивайло Иванов, нотариус при Пернишкия районен съд. Към молбата е приложена нотариално заверена декларация от двама свидетели, които с подписите си декларират, че в процесния имот съществува стара масивна жилищна сграда, строена преди 1987г., продадена на И.М. с нотариален акт № 167, том I, дело 280 от 1996г. на И.И., нотариус при Пернишкия районен съд.

С писмо изх. № 08/ТР-3829/1/28.05.2008г. на община Перник, главният архитект на община Перник е отказал да издаде удостоверение по § 16, ал. 1 от ПР на ЗУТ за посочения строеж, по съображения, че същият е незаконен, тъй като е започнат преди 2002г. и не отговаря на условията на § 16, ал. 1, ал. 2 и ал. 3 от ПР на ЗУТ и е недопустим по смисъла на чл. 760, ал. 1 и ал. 2 и чл. 761, ал. 1 от Наредба № 9 от 09.06.2004г. за техническата експлоатация на електрически централи и мрежи.

От показанията на разпитания по делото свидетел А.Д. се установява, че сградата, за която се иска да бъде издадено удостоверение за търпимост е строена през 1950г. Съществуването на стара сграда в имота се потвърждава и от разпита на свидетелите И.И. и Е.Ц.. Свидетелите посочват, че състоянието на постройката е било лошо и жалбоподателят е искал да я ремонтира.

Приетата по делото съдебно-техническа експертиза, която не е оспорена от страните и е изготвена след запознаване с всички доказателства по делото, оглед на място и справки в община Перник също потвърждава, че процесната сграда е била изградена преди повече от 20 години. Заключение на вещото лице е, че построената в имот пл. № 12837 едноетажна жилищна сграда отговаря на правилата и нормите на ЗТСУ /отм./, действащ към момента на извършване на строителството и е била допустима по този закон, съобразно изискванията на чл. 6, ал. 1, чл. 10, ал. 1, т. 1, чл.13, ал. 1 и ал. 2 и чл. 18, ал. 1 и ал. 2 от Наредба № 5 от 17.05.1995 г. за правила и норми по териториално и селищно устройство/отм./ във връзка с чл. 246, ал. 3 от ППЗТСУ/отм./. Процесната жилищна сграда е допустима по ЗУТ и отговаря на правилата и нормативите по устройство на територията, съгласно изискванията на чл.21, ал. 2, чл. 31, ал. 1 във връзка с чл. 58 от ЗУТ. Вещото лице дава заключение, че преминаващият над жилищната сграда въздушен електропровод не е на изискващото се отстояние от сградата, съгласно чл. 760, ал. 2, т.2 от Наредба № 9 от 09. 06. 2004г. за техническата експлоатация на електрически централи и мрежи. Процесната сграда е построена преди изграждането на въздушния електропровод и преди приемане на Наредба № 9 от 09. 06. 2004г. за техническата експлоатация на електрически централи и мрежи.

Съгласно § 16, ал. 1 от ПР на ЗУТ, "търпим строеж" е налице, когато са изпълнени следните нормативно установени изисквания: строежът да е изграден до 07.04.1987 г.; за него да няма строителни книжа, но същият да е бил допустим по действащите подробни градоустройствени планове и по правилата и нормативите, действали по време на извършването му или съгласно изискванията на действащия ЗУТ. Търпимите строежи не подлежат на премахване и забрана за ползване и могат да бъдат предмет на прехвърлителни сделки.

По делото безспорно се установи, че сградата е построена преди 07.04.1987 г. и за нея няма представени строителни книжа. Строежът обаче е бил допустим както по нормативите, действали при извършването му ЗТСУ /отм./, ППЗТСУ /отм./ и Наредба № 5 от 17.05.1995 г. за правила и норми по териториално и селищно устройство/отм./, така и по действащите правила и нормативи по устройство на територията, регламентирани в ЗУТ. Сградата е построена преди приемане на Наредба № 9 от 09.06.2004г. за техническата експлоатация на електрически централи и мрежи, поради което неспазването на отстоянието от преминаващия въздушен електропровод не се отразява на допустимостта на строежа по смисъла на § 16, ал.1 от ПР на ЗУТ.

По изложените съображения, съдът намира, че са налице предпоставките на § 16, ал. 1 от ПР на ЗУТ и процесната сграда е "търпим строеж" по смисъла на посочената правна норма. Отказът на главния архитект на община Перник да издаде удостоверение за търпимост е незаконосъобразен и следва да бъде отменен.

На основание чл. 173, ал. 3 и чл. 174 от АПК, главният архитект на община Перник следва да бъде задължен да издаде искания документ, в определен от съда срок, след влизане в сила на съдебното решение.

На основание чл. 143, ал. 1 АПК на жалбоподателя се дължат направените по делото разноски в размер на 150 (сто и петдесет) лева, от които 40 лева, представляващи адвокатско възнаграждение, 10 лева - внесена държавна такса и 100 лева - възнаграждение за вещото лице.

Предвид горното и на основание чл. 172, ал. 2, предложение второ, във връзка с чл. 173, ал. 3 и чл. 174 от АПК, Административен съд - Перник

РЕШИ:

ОТМЕНЯ отказ за издаване на удостоверение за търпимост на главния архитект на община Перник, изх. № 08/ТР-3829/1/28.05.2008г. за строеж"жилищна сграда", находящ се в поземлен имот № 12837 по плана на гр.Перник, кв. "Калкас", местност "Шевърляк", собственост на И.Б.М. ***.

ЗАДЪЛЖАВА главния архитект на община Перник в 14-дневен срок от влизане в сила на настоящото съдебно решение да издаде искания документ.

ОСЪЖДА община Перник да заплати на И.Б.М., ЕГН ***** *** направените по делото разноски в размер на 150 (сто и петдесет) лева.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 - дневен срок от деня на съобщението до страните, че е изготвено.

СЪДИЯ: